

чайнитѣ за времето широкодѣнести сукнени шалвари, разкошна салтамарка, подплатена съ изящни лесичи кожи, надъ копринени поясъ и антерия отъ шамъ-аладжа, фесъ, съ окаченъ на гърдитѣ си златенъ султански орденъ. Вънъ отъ това, за благоволение отъ султанъ Махмудъ той притежавалъ подарѣкъ златни ножици и аршинъ (андазе) — за съжаление, сега всички изчезнали. Предъ правителството и съгражданитѣ си той се е ползувалъ съ голѣма почитъ и уважение: винаги, кога е яздилъ коня си презъ „Гюръ-чешме“¹, българи и турци му сж ставали на кракъ.

Въ фабричното управление Фабрикаджията нарежда млади, честни, трудолюбиви българи — сливенци, между които билъ Михалаки Банезовъ, впоследствие твърде влиятеленъ между турцитѣ чорбаджия, защитникъ на българитѣ. Фабричнитѣ работници още отъ начало се привързали силно къмъ обичния си справедливъ господарь-ръководител Добри Желѣзковъ. Но за неговия неспокоенъ духъ занаятчийскитѣ тезгяхъ и фабричнитѣ зидове се оказватъ тѣсни. Още като сливенски звнаятчия, презъ 1825 г., той е билъ основателенъ и настоятеленъ членъ на основаното презъ тая година отъ д-ръ Селимински „Тайно братство“, съставено отъ занаятчии и хора отъ „народа“. Той и сега не се задоволява само съ управление и стопанисване на повѣрената му държавна фабрика. Като деенъ общественникъ, той се е грижилъ много за умственото народно повдигане на сливенското население. Той е билъ настоятелъ на Фотиновитѣ трудове и др. Отъ съчиненията на д-ръ Ив. Селимински се вижда, че той е билъ въ редовна кореспонденция съ автора имъ. За времето си е билъ съ широка култура човѣкъ, издигнатъ, високо честенъ и крайно енергиченъ. Въ живота си е билъ човѣкъ на жеста. За пръвъ пѣтъ, той предлага на по-виднитѣ си съграждани — Димитъръ Костовъ Черното, Стефанъ Кюркчи-Петковъ и Димитъръ Кечковъ, да отворятъ въ Сливенъ девическо училище. Заставенъ, при улавяне на учителки, той пише за учителка въ гр. Елена, а тѣ писали за такава въ Калоферъ. Отъ последното село пристигатъ въ Сливенъ две сестри, съ прислужница. Следъ време, пристига и закѣснѣлата еленска учи-

¹ Най-близката до фабриката сливенска махала — известна съ буйната по вода чешма, наречена още Раковска — заселена нѣкога съ преселници отъ близкото балканско село Раково (Котленско).